

Dr. Zora Hesová: Posudek oponenta bakalářské práce

"Islám v ČR nechceme" jako politický fenomén české společnosti z hlediska teorie extremismu a radikalismu

Téma: Autor se zabývá typologizací anti-islamistického hnutí „Islám v ČR nechceme“. na základě tří teoretických přístupů. Odpovídá na otázku, zda je IvČRN extremistické hnutí, radikální pravicový populismus a či jej lze charakterizovat pojmem nová xenofobie. autor zdůvodňuje výběr tématu i hnutí, popisuje jeho vznik a ideový profil, aplikuje na něj zmíněné typologie, přičemž argumentuje v tom smyslu, že IvČRN nelze označit za extrémistické hnutí, ale spíše za nativistický, autoritářský pravicový populismus typu nové xenofobie.

Celkově se jedná dobře provedenou, systematickou analýzu jasně definovaného jevu. Autor postupuje systematicky, logicky a věcně. Stanovil si jasnou otázku a zodpověděl ji podloženou argumentací za pomoci relevantních teorií.

Pozitivem práce je pokus o vysvětlení komplexního, i když relativně marginálního jevu a vývoje antiislamistických hnutí a pokus o nezaujatou typologizaci jevu.

Určitý nedostatek bych viděla v omezení posuzovaného materiálu na webovou stránku IvČRN a na dvě osoby R. Konvičky a P. Hampla; do antiislamistického orbitu paří více osob, hnutí se v různých dobách veřejně projevovala i jinak a často radikálněji (projevy na demonstracích, diskuse v internetu, jejichž obsah autor nedohledal, symbolické akce ve veřejném prostoru např. na Václavském nám. a před brněnskou mešitou). Kolem IvČRN vznikly další webové projekty a projevy, jako Nová buržoazie, publikování v Parlamentních listech pod pseudonymy, komentování evropské politiky, videa s ex-konvertitkami obsahující islamofobní posetje. Je možné, že širší záběr by lehce ovlivnil soud o extrémismus IvČRN. Autor na své zdroje nehledí kriticky, neptá se totiž, zda ty, které posuzuje, nejsou oficiální tváří hnutí a zda v jiných projevech nedochází k jeho většímu odkrytí, a zda je tato možnost relevantní. Autor také nerozebírá spojení mezi IvČRN a antiislámskými projevy klasické české radikální pravice. Právě jisté omezení zdrojů ohledně ideologických pozic mohlo ovlivnit závěr.

Další nedostatek je koncepční: tedy poměrně rychlé a neanalytické charakterizování ideologických pozic IvČRN: není analyzována islamofobie (a snad není ani zmíněna), ani zahraniční vazby např. na německé Identitären. Autor se také vážněji nezaobírá tzv. selektivním rasismem IvČRN ani tzv. civilizacionistickým diskurzem, který patří k některým z jeho projevů a konstituuje plnění jedné z charakteristik extrémismus. Autor správně zmiňuje ale nedefinuje antiislamismus a jeho širší radikální až extremistické implikace. Autor se také nezabývá vývojem pozic a potenciálním vlivem oficiálního uznání ze strany prezidenta ani volební kampaní R. Konvičky.

Formálně neobsahuje žádné závažné nedostatky. Text je opřen o dostatečně jasné a četné zdroje. Vytknout by se mu dal styl: autor se často opakuje a vyplňuje prostor zbytečnými popisy toho, čím, právě zabývá a zbytečnými autoreferencemi („ještě, než se budu zabývat, ... dovolím si..“, např. str. 15). Text by mohl být kratší a lehčí, z hlediska obsahu je to nepodstatné.

Doporučuji k obhajobě a k ocenění velmi dobře.

V Praze dne 13. 6. 2017.